

Anneme Gelin Düşünürdüm Seni

– Mehmet ÖZMEN · 19 Kasım 2009

Hayal kurardım geleceğe
Açardım ellerimi göğe
Solardım gül misali her seferinde

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Çoğu zaman hasretinle uyanırdım
Resimlerine bakıp sürme gözlerine dalardım
Sensizliği yarama sarardım

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Susardım olmadığın gecelerde
İmrenir oldum ellerdeki neşeye
Dert edindim sensizliği her seferinde

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Düşlerimde seyredirim yüzünü
Seyredince mutlu olurum hüznünü
Muradına eremedim,hasretinle dolu gök yüzü

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Bir garip sevdalı diyipte geçersin
Cam kenarında kalmış gözlerim, hüznümü bilmezsin
Yokluğuna yazdığım şiirleri okur eğlenirsin

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Kar yağar umutlarıma her gece
Keşke gitmeseydin ellere
Bakar oldum uzaktan gül yüzüne

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Nişanlandığını duydum bir gece
Yetiř dedin!Gelemedim ben....bilseñ nasıl bir bilmece
Gidiřine ađlarım her gece

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

İntikam almaya kalktın bel ki kendince
Mahvettin ikimizide bencilce
Hakaret deđil sana sözüm;sitemdir özünde

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Kurduğumuz hayaller gelir aklıma
Yastık buz keser gecenin ayazında
Dönerim bir sađa bir sola

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Mevzu sen olunca uzar řiirler
Hasret efkarımı çileyle süsler
Böyle gelmiř kaderimiz,böyle gider

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Mutlu etmektir derdim seni
Ellere gitmende sebep ne idi?
Bir haykırış ki sorma deli etti beni

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Eskisi gibi deđilim artık
Hüzün yazıyor kalemim,sözlere yazık
Saçlarım aklarla dolmuş,kafam karmakarışık

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Gülüřün gelir gözlerimin önüne
Dalar gözlerim,gözlerinin önünde

Diz çöker umutlar sensizlikte

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Günü birlik aşkların yaşandığı ülkemde
Seni bu kadar çok sevmek akıl karımı sorarım kendime
Kavuşmak mahşere kaldı bizim hikayemizde

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Kelimeler tükendi yine yazamıyorum
Aklıma sen geldikçe çıldırıyorum
Sensizliğin deryasında boğuluyorum

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Çileni ben çektim böyle bilesin
Mutluluğu layık gördün ellere;gönlüm gücensin
Alın yazımız böyleymiş,yiğitliğim ne etsin?

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Düştüm hasretinin peşine
Taksitle gülerim geleceğe
Vade uzun şu ahir ömrümde

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Bir cuma vakti duyarsın bir sela
Uzanmış yatıyor bedenim musalla taşında
Kalbim seni sayıklıyor inan bana

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Kavuşamadık bu dünyada ellere inat
İnkâr ettin beni,sende kabahat
Sırtımdan vurdun beni bumuydu?ahlak

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Ben sürekli seni düşündüm
Hüznü kalbime sürdürdüm
Adına andıkça öldüm öldüm dirildim

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

Gelinlik yakıştırdı sana
Görmüştüm bir sefer beyazın kucağında
Kefen giydirdin bana bu genç yaşımda

ANNEME GELİN DÜŞÜNÜRDÜM SENİ...

"Senin okurken ağladığın şiirleri,ben yazarken ölüyorum"

MEHMET ÖZMEN (18.11.2009)